

To 22.2.2024 Carelia-sali

KLASSIKKOSARJA:

Mieletön Mozart!

Jukka Iisakkila
kapellimestari

Piia Komsu
sopraano

OHJELMA

Wolfgang Amadeus Mozart:

Alkusoitto oopperasta
Idomeneo KV 366 (5')

Wolfgang Amadeus Mozart:

Konserttiaaria Vorrei spiegarvi, oh Dio,
KV 418 (7')

Wolfgang Amadeus Mozart:

Idomeneo: Balletto KV 367 (13')

Chaconne

Larghetto

La Chaconne qui reprend

Largo – Allegretto – Allegro

Wolfgang Amadeus Mozart:

Konserttiaaria Ah se in ciel, benigne
stelle KV 538 (13')

Allegro moderato

Adagio non troppo

Allegretto grazioso

Allegro con spirito

Väliaika

Luigi Cherubini:

Sinfonia D-duuri (29')

Largo – Allegro

Larghetto cantabile

Minuet: Allegro non tanto

Allegro assai

ESIINTYJÄT

Jukka Iisakkila, kapellimestari

Jukka Iisakkilan monipuolisuus ja laaja ohjelmisto ovat vieneet hänet johtamaan sinfonia- ja kamariorkestereihin, rock-areenoille ja innovatiivisille musiikkiklubeille eri puolilla maailmaa.

Monien johtavien pohjoismaisten orkestereiden vakiovieraana tunnettu kapellimestari Jukka Iisakkila toimi myös Pori Sinfoniettan ylikapellimestarina ja taiteellisena johtajana vuosina 2004–2012. Hän työskentelee säännöllisesti Turun filharmonisen orkesterin, Oulu Sinfonian ja Tapiola Sinfoniettan kanssa Suomessa sekä Stavangerin sinfoniaorkesterin kanssa Norjassa. Vuodesta 2010 alkaen hän on toiminut säännöllisesti Tanskan Radion Kamariorkesterin

ja Japanin Nagoyan filharmonikkojen vierailavana kapellimestarina.

Iisakkila johtaa Metropole-orkesteria Hollannissa nyky- ja cross-over-projekteissa, ja heidän yhteistyönsä on saanut paljon kiitosta. Hänen Metropole Orchestran ja sveitsiläisen metalliyhtye Triptyconin kanssa tekemänsä levytys ”*Requiem*” oli Euroopan myydyin albumi vuonna 2020. Iisakkila on myös toiminut kapellimestarikoulutuksen professorina Stavangerin yliopistossa Norjassa ja viimeistelee parhaillaan väitöskirjaansa sekä opettaa kapellimestariutta Sibelius-Akatemiassa.

Hän on myös itse merkittävä säveltäjä ja sovittaja, ja hän on esiintynyt instrumentalistina Euroopassa ja kiertänyt viime vuosina Skandinaviassa, Aasiassa ja Yhdysvalloissa. Merkittäviä cross-over-tuotantoja ovat muun muassa yhteistyö jazzpianisti/säveltäjä **Iro Haarlan**, saksofonisti **Trygve Seimin** sekä edm-artistien Indianasin ja Rumpistolin kanssa.

Iisakkila on johtanut oopperaesityksiä useissa eri pohjoismaisissa oopperataloissa. Suurmenestykselliset produktiot ulottuvat **Don Giovannista Bergin Wozzeckiin** ja **Zimmermannin Soldatenista György Ligetin ja Helmut Lachenmannin** musiikkiin.

Vuoteen 2019 saakka hän toimi taiteellisena johtajana ja perustajana yhdellä Skandinavian innovatiivisimmista sekä taiteellisesti rikkaimmista ja kiitetyimmistä musiikkifestivaaleista, Sääksmäki soi -musiikkifestivaalilla.

Jukka Iisakkila opiskeli ensin lyömäsoittimia, pianoa ja jazz/sähkökitaraa Tampereen konservatoriossa. Sen jälkeen hän suoritti soittotutkinnon ja maisterin tutkinnon Tanskan kuninkaallisessa musiikkiakatemiassa ja Royal Swedish Academy of Musicissa. Vielä nuorena hän suoritti myös opinnot Keski-Suomen yliopistossa taiteen maisterin tutkinnolla sekä musiikkitieteessä että sävellysoppia. Hän valmistui Tukholman Kuninkaallisen musiikkiakatemian orkesterinjohtamisen diplomiluokalta opiskeltuaan maailmankuulun professori **Jorma Panulan** johdolla. Panulan lisäksi hänen

tärkeimpiä opettajiaan ovat olleet **Martyn Brabbins**, **Esa-Pekka Salonen** ja **Alan Gilbert**. Jukka on suorittanut opintojaan Italiassa ja sellaisten säveltäjien kuin **György Kurtág** ja **Peter Eötvös** luona.

Hän on saanut useita merkittäviä palkintoja, muun muassa Ruotsin kuninkaallisen musiikkiakatemian palkinnon 2006 ja Suomen Kulttuurirahaston palkinnon kapellimestarin ansioista. Lisäksi voitti Helsingborgin pohjoismaisen kapellimestarikilpailun ensimmäisen palkinnon ja kansainvälisen Jorma Panula -kapellimestarikilpailun kolmannen palkinnon.

Hän on levyttänyt useille kansainvälisille levy-yhtiöille, kuten Sony / Legacy Recordings, ECM, Dacapo, Favoured Nations, Century Media Records, Pilfink, Apart Records ja Pilfink. Hänen sooloäänitteitä tekevä levy-yhtiönsä on Eclipse Music.

Piia Koms, sopraano

Piia Koms on yksi kansainvälisesti menestyneimpiä suomalaisia sopraanoja ja erityisesti kysytty uuden musiikin tulkki ympäri maailmaa. Hänen virtuoosisen notkealle äänelleen on sävelletty useita teoksia oopperoista kamarimusiikkiin, hänen kyetessään mitä vaikeimpiin ääniakrobaattisiin suorituksiin.

Koms aloitti musiikkiopintonsa Keski-Pohjanmaan musiikkiopistossa seitsemänvuotiaana **Jouko Paavolan** ja **Lauri Pulakan** sello-oppilaana. Teini-ikäisenä hän pääsi professori **Arto Noraksen** oppilaaksi Sibelius-Akatemiaan, jossa suoritti sellodiplominsa. Sello-opintojaan hän täydensi vielä Ruotsissa **Frans Helmerstonin** johdolla ja **Aldo Parisotin** johdolla Yhdysvalloissa Yalen yliopistossa, missä hän myös opiskeli laulua **Lily Chookasian** opettajanaan. Selloensikonserttinsa hän piti 1990. Laulajana hän valmistui Sibelius-Akatemian oopperakoulutuksesta 2002 opettajanaan **Marjut Hannula**, ja piti toisen menestyksekkään ensikonserttinsa nyt laulajana 2003. Piia Koms oli sellistin virassa Suomen Kansallisoopperan orkesterissa 1989–2001.

Suomalaisten orkestereiden lisäksi hän on laulanut mm. New York Filhar-

monikkojen, Los Angelesin Filharmonikkojen, Baijerin Radio-Orkesterin, BBCSO Lontoon ja BBC Walesin Sinfoniaorkestereiden, Philharmonie Radio Francen, Ensemble Intercontemporainin, Kölnin Musik Fabrikin, NDR ElbPhilharmonie Hamburg, Gulbenkian orkesterin, Oslo Filharmonikoiden, Tukholman Kuninkaallisen Filharmonian, Göteborgin Sinfonikkojen ja Frankfurtin Ensemble Modernen kanssa. Muun muassa näiden orkestereiden myötä hän on tehnyt paljon yhteistyötä huippukapellimestareiden kuten **Alan Gilbertin**, **Esa-Pekka Salosen**, **Peter Eötvösin**, **Kent Naganon** ja **François Xavier Rothin** kanssa.

Piia Koms on esiintynyt myös lukuisilla musiikkifestivaaleilla koti- ja ulkomailla (Östersjö-Festivalen Stockholm, Proms Lontoo, Musica Viva Strasbourg, Zagreb Music Biennale).

Koloraturisopraano Komsin läpimurto-oli **Thomas Adesin** *Powder Her Face* -oopperan Maid Helsingin Musica Nova-festivaalilla. Sittemmin hän on saanut kiitosta useista rooleista kuten viimeimpänä *Medusa* ja poikarakastaja *Narkissos* (**Paola Livorsi: Medusa**), *Martha* (**Le Malentendu**), *Medea* (**Pascal Dusapin: Medea**), *Venus/Gepopo* (**György Ligeti: Le Grand Macabre**), *Yön kuningatar* ja *Pamina* (**Mozart: Taikahuilu**), *Brünnhilde* (**Wagner/Dove: Ring**) ja *Tytär-Kraut* (**Heinz-Juhani Hofmann: Ahti Karjalainen – Elämä ja teot**). Koms on tehnyt rooleja Suomen Kansallisoopperassa ja vapaan kentän oopperaproduktioissa sekä muun muassa Bolognan Teatro Comunalessa, Chemnitzin oopperatalossa, Baijerin Valtionsoopperassa, Théâtre du Capitoul Touloussessa, Napolin San Carlossa, Pariisin Théâtre et Musiquessa, Rooman Teatro Olimpicoissa, Buenos Airesissa Teatro Colónissa, Opera Lillissä ja Tel Avivin oopperassa.

Yksi intensiivisimmistä yhteistyökumppaneista on koko laulu-uran ajan ollut säveltäjä **Unsk Chin**, jonka teoksia Koms on myös kantaesittänyt ja levyttänyt. Piia lauloi Kissan roolin *Alice in Wonderland* -oopperan kantaesityksessä Münchenissä (esitys valittiin vuoden parhaaksi oopperakantaesitykseksi Saksassa).

Komsi on esittänyt ja kantaesittänyt paljon muun muassa **Vinko Globokarin**, **Liza Limin**, Esa-Pekka Salosen, Heinz-Juhani Hofmannin, **Kimmo Hakolan**, **Kaija Saariahon**, **Tapio Tuomelan**, **Aija Puurtisen**, **Jovanka Trbojevicin** ja **Eino-Juhani Rautavaaran** musiikkia.

Piia Komsi on koko laulajan uransa alusta asti ollut myös aktiivinen lied-laulaja ja tehnyt intensiivistä yhteistyötä muun muassa pianistien **Ilmo Rannan** ja **Juho Alakärpän** kanssa. Hänen yksi aluevaltauksensa on laulaa ja soittaa selloa samanaikaisesti, ja tälle maailman ainoalle koloratuurisopraanosellistiyhdistelmälle hänelle ovat säveltäneet mm. **Liza Lim**, **Anna-Lena Laurin**, Heinz-Juhani Hofmann, **Jovanka Trbojevic** ja **Paola Livorsi**.

Piia Komsin levytys *Mother Tongue* Liza Limin levyllä *Tongues* pääsi vuoden 2021 parhaimpien levytysten listalle New Yorker -lehdessä. Komsi sai 2018 Italian arvostetun Franco Abbiati -palkinnon parhaasta nykyoopperan esityksestä Italiassa Dusapinin oopperasta *Medea*, jossa Piia lauloi Medean pääroolin.

Piia Komsi oli ehdolla vuoden 2019 naislaulajaksi ”Sängerin des Jahres” Opus Klassikin arvostetulla listalla mm. **Renée Flemingin**, **Anna Netrebkon** ja **Diana Damraun** kanssa kahdessa kategoriassa.

Hänen levytyksiään on myös palkittu muun muassa Emma-palkinnolla. Komsi sai Valtion viisivuotisen taiteilija-apurahan 2022. Komsin uusin ilmestynyt levy ”*Soita. Kirjoita joskus. Ruf an. Schreib doch mal.*” sisältää hänelle sävellettyjä Heinz-Juhani Hofmannin sooloteoksia sopraanoselloyhdistelmälle ja sopraanosoololle ja on jo saanut ylistäviä arvosteluita useilta kriitikoilta. Levytys sai jälleen Piia Komsin vuoden 2022 ehdokkaaksi muun muassa parhaan naislaulajan ja parhaan nykymusiikkiteoslevytyksen Opus Klassikin listalle.

TEOSSEITTELYT

Wolfgang Amadeus Mozart: Alkusoitto ja baletti oopperasta Idomeneo, Kreetan kuningas

Idomeneo (Idomeneo, Kreetan kuningas) merkitsi Wolfgang Amadeus Mozartin (1756–1791) lopullista läpimurtoa oopperasäveltäjänä. Teos valmistui vuonna 1781 Baijerin vaaliruhtinaalle ja Münchenin karnevaaleille ja tarjosi nuorelle säveltäjälle mahdollisuuden häipyä hetkeksi ahdistavaksi käyneestä Salzburgista.

Aihe oli täynnä juonittelua, pidettyjä ja petettyjä lupauksia, kuten 1700-luvun valtopolitiikkakin. Idomeneo oli tiukkojen sääntöjen mukaan hoviyleisölle laadittu vakava ooppera, opera seria, jonka muodollista ilmaisua Mozart pyrki uudistamaan mm. tehokkaalla orkesterinkäytöllä.

Vakavan oopperan juhlallinen ja vaikuttava olemus käy ilmi alkusoitosta. Se kajahtaa kuuluville majesteettillisista alkuakordeista, jonka jälkeen draaman aallot huuhtovat esiin energisen Allegro-teeman. Loistoa ja pauhua kehitetään patarummun paukkeella, vaskien fanfaareilla ja orkesterin korkean ja matalan rekisterin vastakkain asettelulla.

Utta on myös, että alkusoitto liittyy suoraan käynnistyviin tapahtumiin. Alkusoitto juhlistaa Kreetan kuninkaan paluuta Troijan sodasta, jossa saavutettu menestys haihtuu hoitamattomien ihmisen suhdeongelmien rynnistäessä etualalle.

Alkuperäisessä muodossa pelkästään Idomeneon kolmas näytös kesti tunnin ja kolme varttia. Siitä seurasi joukko muutoksia ja poistoja, joiden uhriksi monissa myöhemmissä esityksissä tuli orkesterin päätökseksi tarkoitettu baletti (KV 367).

Vaikka ei ole varmuutta, kuultiinko baletti Idomeneon ensi-illassa vuonna 1781, se on kuitenkin sävelletty Münchenin kuulua hovibalettiä ja sen tanssimestari **Le Grandia** varten – itse asiassa baletin päätösnumero on hänelle sommiteltu yksintanssi, ’pas de seul’. Myös Idomeneo-baletin kappaleiden esitysjärjestys on epäselvä, mutta pyrkimys mahdollisimman vaikuttavaan loppukohtaukseen on ilmeinen.

Kuninkaallisen näyttävä Chaconne tuo tanssimusiikkiin hovietiketin elekielen, vaikka kyseessä ei ole barokkimusiikin ostinatobassoon ankuroitu muunnelmateos. Saman hovityylin sirompi linja tulee esiin Larghettosta ja Chaconnen ”kertaus” (qui reprend) on itseasiassa kappaleen vapaa muunnelma mollissa – kehittelyn ja yksinäisen oboesoolon kautta sekin löytää tiensä duuriin. Pas de seulissa juhlava Largo taukoineen saa seurakseen humoristisen Allegretton. Finaaliallegrossa D-duurin voitto taotaan perille suureen tyyliin.

Wolfgang Amadeus Mozart: Konserttiaariat KV 418 ja KV 538

Wolfgang Amadeus Mozart sävelsi konserttiaariansa enimmäkseen vakavan oopperan kohtauksiin, draamallisesti ja psykologisesti vakioituihin tilanteisiin, jotka sallivat säveltäjän sovitaa ilmaisuja tarkalleen tekstin ja kulloisenkin esittäjän tarjoamiin mahdollisuuksiin. Kirje isälle Idomeneon aikoihin vahvistaa vaikutelman: ”Haluan aarian istuvan esittäjän taitoihin täsmällisesti kuin hyvin räätelöidyn puvun.”

Moni koloratuuriin erillisnumerona sävelletty **Aloysia Weberille**, jonka kanssa Mozart noihin aikoihin elätteli naimaahaaveita. Aloysia oli voimakas persoona, kaunis ja taitava laulaja, mutta tuntuu kuin Mozart monissa aarioissaan pyrki yllotteeseen alistamalla laulajattaren stratosfääriin korkeuksiin kohoaviin virtuoosinumeroihin. *Vorrei spiegarvi, oh Dio KV 418* on sävelletty Aloysialle, mutta vuonna 1783 kun Mozart oli jo onnellisesti avioitunut hänen sisarensa kanssa.

Kyseessä on lisääaria Pasquale Anfossin oopperaan *Il curioso discreto*. Kappaleessa sopraanosolistia houkuttelee kielletty rakkaus ja melodiassaan hän saa kiemurrella kilvan k konsertoivan oboesoolon kanssa. Vaikka sankaritar odotetusti säilyttää uskollisuutensa, huokuu horjuvasta torjunnasta eroottinen jännite, jota oboe duetoillaan ja imitaatioillaan provosoi. Aristokraattiset tunteet

huipentuvat lopussa ylhäisiin korkeuksiin ja tyylikkääseen kiihdytykseen.

Mozart aloitti konserttiaarian *Ah, se in ciel, benigne stelle KV 538* vieraillessaan Mannheimissa, jossa hän tapasi ja ihastui 17-vuotiaaseen Aloysia Weberiin. Aaria valmistui vasta kymmenen vuotta myöhemmin, eikä ole tiedossa missä yhteydessä sitä olisi voitu käyttää 1780-luvun lopun Wienissä. Teksti on **Pietro Metastasion** draamasta *L'eroe cinese* (*”Kiinalainen sankari”*), jossa tataariprinsessa Lisinga on rakastanut hänet vangineen Kiinan sijaishallitsijan poikaan Leangoon.

Rakkauten esteenä on kapinointiin ja perimysjärjestykseen liittyviä ongelmia. Aariassaan prinsessa uskoo huolensa taivaan tähdille: ”Ah, suopeat tähdet, jos ei sääli ole kadonnut taivaasta, niin joko ottakaa henkeni tai jättäkää minulle rakkaani!”

Teoksessa ei ole valmistavaa resitatiivia, vaan lyhyt orkesterijohdanto, joka laukaisee sopraanosoolon, joka pian kipuaa tähtien korkeuksiin. Tekstiä ei ole paljon, mutta taiturillisten koloratuuriin ryöpyillä teoksesta kasvaa kokonainen kohtaus. Viimeinen pyyntö tähdille saattaa kertoa, etteivät Mozartin tunteet Aloysiaa kohtaan ehkä olleet viilenneet: ”Puolustakaa puhdasta kiintymystäni, jonka herätätte sydämessäni.”

Luigi Cherubini: Sinfonia D-duuri

Luigi Cherubini (1760–1842) syntyi Firenzessä kaksitoistalapsisen katraan kymmenenneksi lapseksi ja sai cembalisti-isästään ensimmäisen opettajansa. Ensimmäisen messunsa Cherubini sävelsi jo 13-vuotiaana, mutta jatkoi opintojaan oopperasäveltäjä **Giuseppe Sartin** johdolla. Messuista ja oopperoista tuli Cherubinin tärkeimmät teoslajit, mutta hänen urastaan tuli esimerkki selviytymistäistelusta 1700–1800-lukujen vaihteen poliittisten ja kulttuuristen myrskytien keskellä.

Asetuttuaan Pariisiin 1780-luvulla Cherubini pääsi kuningatar **Marie Antoinetten** suosioon, mutta siitä huolimatta hänet nimitettiin vallankumouksen jäl-

keen vastaperustetun Kansallisen konservatorion tarkastajaksi. **Napoleon** nimitti Cherubinin valloitustensa yhteydessä Wienin musiikinjohtajaksi (1805–1806), josta pian palasi Pariisiin ja keskittyijonkin aikaa maalaamiseen ja kasvitieteeseen. Monarkian palattua hänet kiinnitettiin Pariisin konservatorion johtajaksi, missä tehtävässä hän toimi kuolemaansa saakka.

Wienissä Cherubini tutustui **Haydniin** sekä **Beethoveniin**, joka ylisti häntä ”suurimmaksi eläväksi säveltäjäksi”. Vaikka Cherubinin sävellykset ovat myöhemmin jääneet juuri Beethovenin varjoon, ei ole vaikea nähdä, että Beethoveniin vetosi Cherubinin messujen ylevä vakavuus sekä oopperoiden vahva ja vakavahenkisen dramatiikka.

Oopperamainen draama kaikuu myös Cherubinin vuonna 1815 valmistuneesta ja ainoasta sinfoniasta *D-duuri*. Beethoven lienee toiminut jyhkeän teoksen esikuvana, mutta italialainen temperamentti ja melodisuus antavat teokselle pottämättömästi etelämaalaisen leiman. Teos valmistui Lontoon vastaperustetulle filharmoniselle seuralle, joka esitti aktiivisesti myös Beethovenin teoksia.

Sinfonia käynnistyy lempeästi laulavalla hitaalla johdannolla (Largo), jonka lopussa saadaan pari enteellistä draaman kouraisua. Nopea päätaite (Allegro) rientää optimistisesti A-duurissa ja myös jouisien mollissa esittelemä sivuteema puhkeaa kertauksessa duuriin. Cherubini käsittelee orkesterikokoonpanoa kekseliäästi ja muotoilee dynaamisesti sonaattirakenteen kehittelyt ja kertaukset. Musiikin määrätietoisessa etenemisessä on beethovenmaista tahdonlujuutta.

Hidas osa (Larghetto cantabile) on italialainen kauneusnäky, johon puhaltimet tuovat herkkää pastoraalisuutta ja mollitaitteet syvempää tunneilmaisua. Tunnelma vaihtelee oopperamaisella lyhytjänteisyydellä, joka kätkee tässäkin tapauksessa kaksiteemaisen sonaattimuodon. Orkesterinkäsittely on jälleen elegantisti muunneltua. Menuetissa (Allegro non tanto) on maanläheistä juurevuutta, jonka mallina ovat voineet toimia Hayd-

nin jyrkät tanssiosat. Taidokas on myös scattatokuvioiden säestämä ja puhaltimien hallitsema välitaite.

Finaali (Allegro assai) kihisee temperamenttia ja taituruutta, mutta myös asianmukaista, jälleen sonaattimuodolla ryhdytettyä, monumentaalisuutta. Ei ole mitään syytä, miksi Cherubinin hienon, energisen ja elämäniloisen sinfonian tarvitsisi lymytä minkään tai kenenkään varjossa: teos kuuluu 1800-luvun alun sinfoniakirjallisuuden parhaimpiin saavutuksiin.

Teosesittelyt: **Antti Häyrynen**

Vorrei spiegarvi, oh Dio

Vorrei spiegarvi, oh Dio!
Qual è l'affanno mio;
ma mi condanna il fato
a piangere e tacer.

Arder non può il mio core
per chi vorrebbe amore
e fa che cruda io sembri,
un barbaro dover.

Ah conte, partite,
correte, fuggite
lontano da me;
la vostra diletta
Emilia v'aspetta,
languir non la fate,
è degna d'amor.

Ah stelle spietate!
nemiche mi siete.
Mi perdo s'ei resta.

Partite, correte,
D'amor non parlate,
è vostro il suo cor.

Anna minun selittää, voi luoja,
Mikä suruni on!
Mutta kohtalo on tuominnut minut
Itkemään ja vaikenemaan.

Sydämeni ei saa murehtia
Sitä, jota haluaisin rakastaa
Se saa minut näyttämään kovasydämi-
seltä
Ja julmalta.

Ah, kreivi, eroa minusta,
Juokse, pakene
Kauas minusta;
Rakkaasi
Emilia odottaa sinua,
Älkää antako hänen haikailla,
Hän on rakkauden arvoinen.

Ah, armottomat tähdet!
Olette vihamielisiä minua kohtaan.
Olen hukassa, kun hän jää.

Mene, juokse,
Älä puhu rakkaudesta,
Hänen sydämensä on sinun.

Ah se in ciel, benigne stelle

Ah se in ciel benigne stelle,
La pietà non è smarrita,
O toglietemi la vita,
O lasciatemi il mio ben.
Voi, che ardete ognor si belle
Del mio ben nel dolce aspetto,
Protegete il puro affetto
Che ispirate a questo sen.

Ah suopeat tähdet,
Jos sääli ei ole kadonnut taivaasta,
niin joko ottakaa henkeni,
tai jätä minulle rakkaani.
Sinä, joka poltat joka päivä niin
kauniisti
hyvyyttäni suloisen näköisenä,
Suojele puhdasta kiintymystäni
jota herätät tässä rinnassani.

Tällä viikolla orkesterissamme soittavat:

I VIULU

Mariko Matsumoto | konserttimestari
Klaus-Peter Haav | vuorotteleva konserttimestari
Heli Untamala | 1. viulun äänenjohtaja
Konstancja Smolorz
Liam Keneally
Miina Järvi

II VIULU

Ilona Piirainen | äänenjohtaja
Elina Jalas | varaäänentohtaja
Alina Hiltunen
Grążyna Wendland-Górzyńska
Paweł Domański

ALTTOVIULU

Slawomir Gorzinski | äänenjohtaja
Boris Popov | varaäänentohtaja
Ulla-Riikka Karvinen
Iina Marja-aho

SELLO

Akito Goto | soolosellisti
Piotr Sobczak | äänenjohtaja
Konstantin Mishukov | varaäänentohtaja
Finlay Hare

KONTRABASSO

Joel Madetoja | äänenjohtaja
Kari Räsänen | varaäänentohtaja

LYÖMÄSOITTIMET

Hannu Porkka | äänenjohtaja

HUILU

Alexander Viazovtsev | äänenjohtaja
Ilkka Eronen | varaäänentohtaja

OBOE

Jonna Staas | äänenjohtaja
Gabriela Dogaru | varaäänentohtaja

KLARINETTI

Petri Vallius | äänenjohtaja
Julia Rima | varaäänentohtaja

FAGOTTI

Boğaç İpeklioğulları | äänenjohtaja
Ecem Baltacı | varaäänentohtaja

KÄYRÄTORVI

Alexis Routley | äänenjohtaja
Hannu Korkalainen | varaäänentohtaja

TRUMPETTI

Kyösti Varis | äänenjohtaja
Katja Lasser | varaäänentohtaja